13/03/2024

Μαρωνείας Παντελεήμων: “Να παραμερίσουμε το θέλημά μας και να υπακούσουμε στα κελεύσματα της Εκκλησίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Να σταματήσουμε την κατάκριση, να προσευχηθούμε περισσότερο, τόσο κατά μόνας όσο και στην Εκκλησία, συμμετέχοντας στην πλούσια λατρευτική ζωή της περιόδου της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καλεί με Εγκύκλιό για την έναρξη της Σαρακοστής ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων.

Σκιαγραφώντας την κατάσταση της εποχής μας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει ότι: *“ο σύγχρονος άνθρωπος πάσχει από πολλές πνευματικές ασθένειες, και αυτό έχει άμεσο αντίκρυσμα στην καθημερινότητά του. Οι σχέσεις μας στο οικογενειακό, στο εργασιακό και στο ευρύτερο κοινωνικό μας επίπεδο, δηλητηριάζονται από τη ζήλια και τον φθόνο, το ψέμμα και την υποκρισία, τη φυγοπονία, την αναίδεια, την ασέβεια προς τον συνάνθρωπο και τις παραδοσιακές μας αξίες”*

.

Ως βάση αυτής της παθολογίας **ο Μητροπολίτης Μαρωνείας** θέτει την παντελή απουσία του Θεού από τη ζωή μας. *“Ο Θεός εξακολουθεί να υπάρχει. Να μας φροντίζει και να περιμένει την μετάνοιά μας, την επιστροφή μας, όπως περίμενε τον άσωτο υιό της παραβολής. Εμείς διώξαμε πλήρως τον Θεό από τη ζωή μας. Επαναπαυόμαστε στη δική μας μικρόψυχη, ελλειπή και πολλές φορές ιδιοτελή πίστη, μία πίστη κομμένη και ραμμένη στα μέτρα μας, μία πίστη χλιαρή, η οποία στηρίζεται στα δικαιώματά μας και όχι στο θέλημα του Θεού”*, προσθέτει και καλεί να παραμερίσουμε το θέλημά μας, τον ανόητο εγωισμό μας και να υπακούσουμε στα κελεύσματα της Εκκλησίας μας, “όπως τα μικρά παιδιά στους γονείς τους, με εμπιστοσύνη και με καθαρό λογισμό, διότι είναι ο αιώνιος Λόγος και η Χάρις του Θεού στον κόσμο”.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος με θέμα: “Ἔναρξη Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς”:

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Εἰσερχόμαστε ἀπὸ αὔριο (σ.σ. Δευτέρα 18 Μαρτίου 2024) στήν πιὸ εὐλογημένη καὶ ὄμορφη περίοδο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Αὐτὴ εἶναι γιά τοὺς χριστιανοὺς ἡ κατεξοχὴν περίοδος τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα. Ἀπὸ αὔριο ἀνοίγει τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά γίνουμε συνοδοιπόροι σὲ αὐτὸ τὸ ἀνηφορικὸ πνευματικὸ μονοπάτι που ὁδηγεῖ στή Μεγάλη Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου μας καὶ στήν ἔνδοξη Ἀνάστασή Του.

Μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι πέρα ἀπό τὴ σύγχυση τῶν μεριμνῶν, τῶν ἀγωνιῶν, τῶν ἀπογοητεύσεων τῆς καθημερινότητας, ὑπάρχει ἡ ἐπιλογὴ τῆς μετανοίας, τῆς προσευχῆς, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἐγκρατείας, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἁπλότητος, τῆς εὐγένειας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλαδελφίας. Καὶ τὸ πρῶτο βῆμα γιά νά γίνει αὐτό, εἶναι νά ἐλέγξουμε μὲ γενναία εἰλικρίνεια τὸν ἑαυτό μας, νά παραδεχτοῦμε τὰ σφάλματα, τὶς ἀδυναμίες μας, χωρὶς νά προσπαθοῦμε νά ἀναπαύσουμε τή συνείδησή μας προβάλλοντας ἢ ἐφευρίσκοντας δικαιολογίες καὶ προφάσεις, χωρὶς λογισμούς αὐτοδικαίωσης.

Ο σύγχρονος ἄνθρωπος πάσχει ἀπὸ πολλὲς πνευματικὲς ἀσθένειες, καὶ αὐτὸ ἔχει ἄμεσο ἀντίκρυσμα στήν καθημερινότητά του. Οἱ σχέσεις μας στό οἰκογενειακό, στό ἐργασιακὸ καὶ στό εὐρύτερο κοινωνικὸ μας ἐπίπεδο, δηλητηριάζονται ἀπὸ τή ζήλια καὶ τὸν φθόνο, τὸ ψέμμα καὶ τὴν ὑποκρισία, τή φυγοπονία, τὴν ἀναίδεια, τὴν ἀσέβεια πρὸς τὸν συνάνθρωπο καὶ τὶς παραδοσιακὲς μας ἀξίες. Ἡ βάση αὐτῆς τῆς παθολογίας εἶναι ἡ παντελῆς ἀπουσία τοῦ Θεοῦ ἀπό τὴ ζωὴ μας. Ὁ Θεός ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει. Νά μᾶς φροντίζει καὶ νά περιμένει τὴν μετάνοιά μας, τὴν ἐπιστροφή μας, ὅπως περίμενε τὸν ἄσωτο υἱὸ τῆς παραβολῆς. Ἐμεῖς διώξαμε

πλήρως τὸν Θεὸ ἀπὸ τή ζωή μας. Ἐπαναπαυόμαστε στὴ δικὴ μας μικρόψυχη, ἐλλειπῆ καὶ πολλὲς φορὲς ἰδιοτελῆ πίστη, μία πίστη κομμένη καὶ ραμμένη στά μέτρα μας, μία πίστη χλιαρή, ἡ ὁποία στηρίζεται στὰ δικαιώματά μας καὶ ὄχι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἂς παραμερίσουμε τὸ θέλημά μας, τὸν ἀνόητο ἐγωισμὸ μας καὶ ἂς ὑπακούσουμε στά κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως τὰ μικρὰ παιδιὰ στούς γονεῖς τους, μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ μὲ καθαρὸ λογισμό, διότι εἶναι ὁ αἰώνιος Λόγος καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Ἡ Ἐκκλησία μέ τὴν εἴσοδό μας στὸ Τριώδιο μᾶς δίδαξε, ὅτι ἡ δικαίωση ἐπαφίεται στὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ που ἀγκαλιάζει τὴν ταπεινὴ καὶ μετανοημένη ψυχή. Μᾶς κάλεσε σὲ μετάνοια καὶ ἐπιστροφή. Μᾶς τόνισε ὅτι ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι μικρὴ καὶ γιά ὅλους ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς κρίσεως. Μᾶς θύμισε, ὅτι εἴμαστε πλασμένοι καὶ προορισμένοι νά ζοῦμε στόν παράδεισο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Σήμερα μᾶς καλεῖ στόν ἑσπερινὸ τῆς συγνώμης νά ἀλληλοσυγχωρηθοῦμε. Ἡ συγχώρεση στίς δύο ὄψεις της εἶναι τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ταπείνωσης καὶ τῆς μεγαλοψυχίας. Δέν ὑπάρχει γενναιότερη ἔκφραση ταπείνωσης ἀπὸ τὸν μετανοημένο ἄνθρωπο ποὺ ζητᾶ συγγνώμη ἀπό τὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ ἀπό τὸν συνάνθρωπο. Δέν ὑπάρχει ὑψηλότερη πράξη μεγαλοψυχίας ἀπὸ τὸ νά συγγχωροῦμε καὶ ἐμεῖς, ὅπως ὁ Θεὸς ἐμᾶς, κάθε συνάνθρωπό μας που ἔσφαλε ἀπέναντί μας.

Ἀπὸ αὔριο ἀρχίζει ἡ περίοδος τῆς πιὸ μακρᾶς καὶ πιὸ αὐστηρῆς νηστείας. Ἂς ἀποφασίσουμε νά δώσουμε στόν ἑαυτὸ μας τὴν εὐκαιρία νά εἰσέλθει στόν πνευματικὸ ἀγῶνα τῆς περιόδου που ἀνοίγεται μπροστὰ μας, νά μὴν ἀμελήσουμε καὶ νά μὴν περιφρονήσουμε τή νηστεία, ἀλλὰ νά προσπαθήσουμε φιλότιμα νά τὴν τηρήσουμε σὲ ὅλες τὶς διαστάσεις της, καὶ ὄχι μόνο στὴ τροφή. Νά νηστέψουμε ἀπὸ τὶς τροφές, νά νηστέψουμε ὅμως καὶ ἀπὸ τὴν πολυλογία καὶ τὴν ἀργολογία. Νά σταματήσουμε τὴν κατάκριση. Νά προσευχηθοῦμε περισσότερο, τόσο κατὰ μόνας ὅσο καὶ στήν Ἐκκλησία, συμμετέχοντας στήν πλούσια λατρευτικὴ ζωὴ τῆς περιόδου, στά Μεγάλα Ἀπόδειπνα, τὶς Προηγιασμένες Θεῖες Λειτουργίες καὶ τοὺς Χαιρετισμούς.

Εὔχομαι ὁλόψυχα σὲ ὅλους πλούσιο τὸ θεῖο ἔλεος καὶ τὸν φωτισμό, ὥστε νά φτάσουμε καὶ νά προσκυνήσουμε μὲ μετανοημένη καρδία τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Χριστοῦ, τὸν Ζωοποιὸ Σταυρὸ Του καὶ τὴν πανένδοξη καὶ πανευφρόσυνη Ἀνάστασή Του.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ